Urmakare och Juvelerare

Lämna ej eder klocka till lagning, förrän ni får tag i fackmannen-urmakare. Vi reparera alla slags klockor och juvelerarsaker och garantera vårt arbete två år, och vi taga den lägsta betalningen i staden. Jag är säker, att ni blir vår kund; om ni endast en gång försöker oss. Vi sälja klockor och juvelerarsaker till de lägsta priser. Vi kan ej få klockor så billigt som Ros ons. Om ni b.r på landet och ni har svårt att få eder klocka lagad, sänd den till oss med post, och vi skola reparera klockan och sända den tillbaka per post. Och vi skola taga det lägsta möjliga pris. — Försök ossä

EDER EXPERT URMAKARE

H. GLOWATZ

234 Logan Ave., Winnipeg, Man.

(Hörnet Logan och King.)

ECZEMA SPECIFIC

botar fullständigt eksem, salt Rehum, barbers itch, revorm, gamla sår, brand och kylsår, rfost bits, black heads, förgiftningar från gräs eller färger och många andra hudsjukdomar. Min skabbsarva botar skabb, klåda,fnask, seven years eller prairie itch på några dagar. Har botat tusentals personer på de senaste 25 åren Sänd per post för $2.oo, 2 askar för $3.75.

S. ALMKLOV, skandinavisk apotekare
Box S. Cooperstown, - N. Dakota.

SCANDIA AND ABINGDON HOTELS

Abingdon Square, 8th Ave., Near 12th Street, New York.

Bästa hotell för den resande skandinaviska publiken. Alla modärna fordringar för 2:dra och 3:dje klassens passagerare.

REKOMMENDERAS AV LEDANDE ÅNGBÅTSBOLAG

Passagerare mötas på järnvägsstationen i New York vid ankomsten.

SVENSKA BRUDKRONAN

För ogifta herrar och damer, unga och gamla, änkor och änkemän, som önska stifta bekantskap i äktenskapssyfte eller för nöjes skull, torde sända 10 cents för nödiga upplysningar. Damer fritt som önska försöka sin lycka och insända sitt namn, adress och ålder. Bliv den första. Tysthet iakttages. Tillskriv i dag med tydlig adress.

SCANDINAVIAN CLUB,
Indiana Ave., Armour Sta., Chicago, Ill.

DOKTORS

Kontorstid: 10—12; 3—4; 7—8

SVENSK LÄKARE

DR. S. C. PETERSON

Physicion and Surgeon

Köns-, Urin- och Veneriska sjukdomar.

401 McArthur BLDG., Winnipeg
Tel.: Kontor M. 4782. Bostad G. 2785

DOKTOR

G. W. McINTOSH

Physician & Surgeon.
Specialist på kvinnosjukdomar
Kontor: 211 Curry Bldg. Mitt emot postkontoret. Tel. Main 3834.
Bank of Nova Scotia Bldg., Elmwood. Tel. St. John 1565.

STANDARD GARAGE

W. J. TERRY, Ägare.
Saskatoon, Saskatchewan

Stort lager av oljor, automobilringar och andra tillbehör.

Oxy-acetylen svetsning och all slags reparation utföres. Gamla automobiler köpas och säljas. 236 23rd St. E., Saskatoon, Sask.

DR. BRANDSON

LÄKARE

Kontor: 701 Lindsay Building
Kontorstimmar från 2 till 4 endast eftermiddagen.
Bostadstelef: Garry 321 — Garry 763

SKANDINAVISK ADVOKAT.
Tel.: Kontor, Main 6131 och 6132
Residens, Sher. 4440.

A. M. DOYLE, L.L.B.

Advokat, juridiskt ombud, notarie, etc
514 Sterling Bank Bldg., Winnipeg

JACKSON BROS.

Juvelerar- och Guldsmedsaffär.
Speciellt uppmärksammas postordere.
UR- och JUVELREPARATIONER.
9962 Jasper Ave., East
Tel. 1747, Edmonton, Alta.

140 MINIATYR DIAGRAM

av Quilt, Sofa o. Pin Cushion mönster blott 5c; eller ges FRITT med ett $1.00 sortiment av våra siden, eller sammet, eller bomullastyvbitar för "Crazy Patchwork".

PEOPLE'S SPECIALTIES CO., Dept. 15, P.O. Box 1836.

SKANDINAVISKA ADVOKATER

811 McArthur Bldg.
Telefoner: Main 4503 och 4504.
BOTHWELL, JOHNSON & BERGMAN
P. O. Box 1656
WINNIPEG, — — MAN.

Edra ögon

Ett hälsosamt, rensande, uppfriskande och helande Lotion-Murine för rodnad, ömhet, granulation, klåda ögon och ögonlock. 2 droppar efter biografbesök, automobilresor och golf skola vinna edert förtroende. Fråga eder apotekare efter Murine, då edra ögon kräva vård. M-13.

Murine Eye Remedy Co., Chicago

Gynna Våra Annonsörer

FYRA ÅR VID FRONTEN.

Erfarenheter och iakttagelser ifrån min tjänstgöring som soldat i den canadiensiska armén.

Av **John A. Hägglund.**

XVI.

DEN FRANSKA KVINNANS SJÄLVUPPOFFRANDE ARBETE.

Den franska historien, mer än något annat lands historia, uppvisar en mängd av hjältemodiga kvinnor. Och den franska kvinnan har under världskriget visat sig likaså oförskräckt, självförsakande och outtröttlig i sitt nit och sin kärlek till sitt fosterland som hennes föregångare.

Sådana namn som Marcelle Somer, Mädame Marcherez, Mlle Cheson, Mlle Rosnet Marie och många andra komma att stå såsom symboler av kvinnomod för de kommande generationerna. Hundratals kvinnor bära idag sådana medaljer som "Croix de Guerre" ("krigskorset") och Legion of Honor för visat hjältemod under eld och i fara.

Men kvinnorna bakom linien äro värdiga att intaga samma äreplats som deras systrar vid fronten. I gjuterierna, verkstäderna och i landets olika fabriker hava de icke varit rädda för att ikläda sig arbetskläder. Så till exempel fanns det vid krigets slut närmare en million franska kvinnor fyllande de platser i olika fabriker som överlämnats av männen när de blevo uppkallade för tjänstgöring i armén.

Andra åter hava tjänstgjort vid sjukhusen, ambulansen och vid sårförbindningsstationerna uppoffrat sina krafter och sin hälsa i skötandet av sjuka, sårade och lidande. Härutinnan talar statistiken för sig själv. De tre stora föreningar som gemensamt buro namnet "Franska Röda korset" uppehöllo vid krigets utbrott 375 sjukhus med ett antal av 17,939 sängplatser. 1918 fanns det 796 sjukhus med 67,000 sängplatser som styrdes och underhöllos av denna organisation. 15,510 sjuksköterskor utskickades, av vilka 3,000 voro anställda vid militära sjukhus. Från krigets början har denna förening bestritt en utgift på 38,700,000 francs, vilken summa har insamlats av kvinnor i form av frivilliga gåvor.

Man kan i Mlle. Canton Baceara's minnesvärda ord läsa en träffande illustration på den franska kvinnans brinnande och sanna patriotism: "För den sårade soldaten", sade hon, "som lider, eller för bonden som gråter över sin plundrade egendom, borde varje kvinna ha ett tröstens ord, och under vilka omständigheter som helst borde hon vara färdig att framför allt visa dem att över deras lidanden, deras förluster och över deras usla egenkärlek och egennyttiga ambition står Frankrike, vars välfärd borde ligga varje fransk man och kvinna närmast om hjärtat."

Åter hava de kvinnor, som icke voro vid fronten eller arbetade vid sjukhusen eller i fabrikerna, varit beundransvärda frihetskämpar. De kämpade, i enlighet med Mlle Baccara's ord, med sina hjärtekänslor och med sina leenden. De stridde med sina exempel av fosterlandskärlek och med den moraliska styrka med vilken de inspirerade männen i löpgravarna.

Madame Castelnau är en skön bild härutinnan. Hon är gemål till den general som hejdade fiendens framfart mot staden Nancy och räddaren av Grand Couranné. Madame Castelnau hade vid krigets utbrott fyra söner; tre av dessa föllo i kriget, och den fjärde blev tillfångatagen. Ifrån faderns läppar hördes icke ett ljud av klagomål. Ifrån modern kommo ord, vilka sedermera skola beundras av Frankrikes skolbarn. Madame Castelnau vistades i en liten fransk landsort när underrättelsen om hennes tredje sons död anlände. Platsens kyrkoherde fick det oangenäma uppdraget att frambära sorgebudet till henne.

"Madame", sade han, "jag kommer för att tilldela Eder ännu ett sorgeslag. Men vet väl, att alla Frankrikes mödrar gråta med Eder i eder sorg".

Hon förstod genast förhållandet och avbröt prästen i hans tal med att säga:

"Ja, jag vet vad Ni ämnar att säga. Guds vilja har skett. Men Frankrikes mödrar borde icke gråta för min del, de skulle i stället avundas mig."

Dessa ord voro uttalade av en kvinna av förnäm börd. Men man kan placera de ord som uttalades av en fattig äldre moder vilken gendarmerna funno knäböjande på en nyligen igenfylld grav på denna höga nivå.

"Jag kom från La Rochelle. Fem av mina söner hava omkommit i kriget. Jag har kommit hit för att se varest den sjätte är begraven — den sjätte — min yngste och äste son."

Rörd av vördnad och intagen av stundens tragiska höghet gåvo gendarmerna en militärisk hälsning och skyldrade vapen till ära för den sörjande. Modern reste sig, och inspirerad av kärlek till sitt land utropade hon:

"Men ändå: Vive la France!"

Alla Frankrikes kvinnor, mödrar av adlig börd såväl som av folket, rika och fattiga, hustrur, systrar, och trolovade hava varit de första att uppmuntra dessa söner, äkta män och bröder och bjudit dem att kämpa tappert. Alla hade samma självuppoffrande kärlek för den franska republiken.

Just därför att Frankrikes kvinnor hava varit sådana som de äro och uträttat allt vad som stod i deras förmåga att utföra, har nationen varit i stånd att kämpa såsom den gjort, och de av lera och blod besudlade soldaterna i löpgravarna hava vördat dem såsom madonnor.

Historieskrivaren Tacitus nämner någonstädes hurusom på en het sommardag en slav, pustande och varm, kom springande och kastade sig på knä framför den beryktade Cornelia Graccha uti hennes hem i Rom.

"Vilka bud bringar du"? frågade hon.

"Sorgligt, sorgligt", svarade slaven, "i striden vid Umbria hava två av Eders höghets söner fallit."

"Dåre", kom svaret. "Jag frågade dig icke om det. Har fienden blivit slagen?"

"Fienden är på flykt, Eders nåd."

"Då vad betyder det att mina söner stupatvis? Jag är nöjd när jag vet att våra vapen hava segrat."

Dessa underbara ord hava bibehållits genom generationer såsom en symbol av vad det gamla Rom var. Och sådana ord hava tusentals av Frankrikes kvinnor yttrat under de senaste 4 åren. De voro värdiga efterföljare av en Ste. Genevieve och en Jeanne d'Arc.

Kvinnorna i Frankrike hava livnärt nationen genom att utföra manssysslorna som förekomma i åkerbruk. Bittida och sent kunde man se dem ute på åkrarna sysselsatta med plöjning o. d. De skötte jordegendomarna och vingårdarna efter bästa förmåga och lyckades så väl härutinnan att Frankrike har jämförelsevis aldrig haft en så god avkastning från åkerbruket som under kriget. Icke blott den fattigare klassens kvinnor gjorde detta utan även de rikare.

I norra delen av Frankrike idkas hemslöjd och hemindustri i stor skala. På den plats varest jag nu vistades tillverkades förnämligast hänglås och gångjärn. De olika delarna gjutas vid fabrikerna, och nejdens familjer ombesörja sedan arbetet med ihopsättandet av de olika delarna. Före kriget utförde männen detta arbete, men sedan krigets utbrott omhändertogs det av kvinnor och barn. Jag har, personligen varit vittne till att en kvinna lyckades under loppet av 10 timmar ihopsätta och färdiga icke mindre än 280 hänglås. Och när man tager i betraktande att en hel del mekanisk skicklighet är nödvändig uti detta arbete kan man icke säga annat än att denna kvinna mer än väl fyllde en mans syssla.

Likaså kunde man gång efter annan se kvinnor arbeta såsom snickare eller smeder, och de voro ytterst skickliga i dessa yrken. Behovet är företagsamhetens källa, har det sagts, och denna sanning har på ett mycket tydligt sätt gjort sig gällande i Frankrike. Fransyskorna kommo till landets räddning, när landets män blevo kallade till vapen.

Man kunde å varje ort, huru stor eller liten som helst, tydligt se vilka krav kriget hade haft på landets befolkning. Överalt fann man endast kvinnor, äldriga män och barn vid hemmet. Varje stridsduglig man var i krigstjänst och varje liten by hade en förteckning över vilka av dess innevånare hade omkommit eller skadats i kriget.

Lantbefolkningen i Frankrike är ytterst okunnig. En stor procent av de äldre innevånarna kunna icke läsa eller skriva. Under de senaste årtiondena ha dock stora framsteg gjorts, och den yngre generationen har genom lämplig lagstiftning fått tillfälle att erhålla åtminstone vanlig undervisning. Men en stor del av landets jordbrukare hava haft den åsikten att det var bättre, ja rent av nödvändigare för deras söner och döttrar att lära sig sköta ett jordagods och ett hem i stället för att, som de sade, "plugga huvudet fullt av konstiga namn och idéer". Detta har förhindrat mången lovande yngling och jungfru från att erhålla allmän skolundervisning. Nu är dock allmän skolgång lagstiftad i landet.

Den franska nationen är stadd på förfall i vad fysisk styrka beträffar. Mången påstår att de tairika krig som nationen fört är orsak härtill. Detta kan till en del vara rätt. Men en iakttagare skall genast märka, att största orsaken till den fysiska styrkans avtagande beror till största delen på intergiftermål. I landsorterna, där samma familjer hava varit bosatta för århundraden, äro nästan alla personer släktingar sins emellan. De unga männen hava sökt sina gemåler ibland ortens unga kvinnor, detta förhållande har existerat för en längre tid, och resultatet är att i en by på ett par hundra familjer äro allesammans släkt med varandra. En stor del av barnen som födas äro krymplingar eller idioter.

Landets lagstiftare hava nu insett följderna av inter-giftermål och förslag om förändring i de nu rådande lagarna i detta ämne hava varit framlagda till behandling av den lagstiftande församlingen.

Den franske farmaren begagnar sig av ytterst gammalmodiga, för att inte säga, primitiva, åkerbruksmetoder. Han kör till exempel sina hästar med bara en töm och tröskar sin säd med tillhjälp av en "treadmill" (motsvarar de gamla svenska tröskverken med s. k. vandringshjul), som trampas av en häst eller ett par hundar, eller också begagnar han sig av slagor.

Den som önskar att uppköpa antikviteter kan i Frankrike finna utmärkta tillfällen härtill. Jag har mer än en gång sett antika möbler stå utsatta för alla möjliga sorters väder. Kommer särskilt ihåg ett bokskåp, som var förfärdigat på 1500-talet och ägaren till detsamma ämnade hugga sönder det till ved, när jag upplyste honom att möbeln ifråga var mycket värdefull.

Likaså påträffade jag en hel del värdefulla böcker som blivit kastade uppå ladugårdsloft eller i andra undangömmen. Dessa böcker skulle ha varit en prydnad för vilket bokskåp eller bibliotek som helst.

Nästa vecka något mera om Frankrike.

Ett gott och billigt munvatten framställes av en tesked koksalt upplöst i ett glas vatten, tillsatt med ett par droppar pepparmyntolja. Tänder och munhåla rensas därigenom, och användes det till gurgling verkar det lindrande vid katarrer.

Gynna Svenska Canada-Tidningens annonsörer

TILLFÄLLIGTVIS.

Intryck och uttryck — i tryck för S.C.T., av G. H. Silver.

(På förekommen anledning återinföres nedanstående artikel, som stod att läsa i nr. 5 av denna tidning för den 29 jan. Artikelns författare visste icke, då han skrev och insände denna artikel, att red. C. T. Martin då icke längre var redaktör för denna tidning. Den nye redaktören hade från flera håll fått vinkar om, att läsekretsen önskade ett slut på det obehagliga gnabbet, som förut förekommit. Och för att i detta fall söka undvika eventuella obehag i form av genmäle etc. tillåt han sig några smärre raderingar i senare delen av artikeln. Han anade ej att artikeln, som huvudsakligen var hållen i kåseriform, kunde betraktas såsom uttryck för någon politisk trosbekännelse, och avsikten med raderingen var helt enkelt att bryta udden av den satir, som författaren riktat mot red. M. och S.C.T:s politiska hållning under red. M:s regim, och detta på grund av, att red. M. icke längre hade något att göra med tidningens hållning. Emellertid fann sig red. Brown föranlåten att i sin tidning häftigt anfalla artikelns författare. Vi beklaga att de i en riktning välmenta små förändringarna kunde, såsom synes, i en annan riktning förorsaka stort obehag. Med anledning härav vilja vi nu återinföra hela artikeln ordagrannt, såsom den var skriven. De strukna raderna införas i fetstil, och där något ord ändrats, sättes förändringen inom parentes. Vi vilja på detta sätt, så långt det är oss möjligt, giva författaren rättvisa och upprättelse. — Anm. av red.)

Åter ett år har fullbordat sitt lopp och ett nytt trätt i dess ställe.

Vad det nya året bär i sitt sköte, vilka välsignelser det av krigsleda och sociala oroligheter halvt förtvivlade människosläktet kommer att hugsvalas med, och huru många förhoppningar och löften, som skola bli besvikna — i socialt och politiskt hänseende, ligger i det fördolda. Vad det förflutna året gett oss, det veta vi. Några av de förhoppningar, vi knöto vid detsamma, ha fullbordats — delvis, andra däremot förbli — förhoppningar, som det är det nya årets skyldighet att infria..... Gubben 1919, som kravlade sig över tidens tröskel i det ögonblick, då pilten 1920 av en oförsynt Försyn knuffades över tröskeln på världens tiljor, var tämligen givmild mot den lille nykomlingen. Med en illistig blick i ögonvrårna och ett försmädligt leende lekande i skägget, (— är det inte förunderligt huru året på ett solvarvs tidrymd kan förvandlas från en nyfödd pilt till en gammal, böjd, långhårig och klockskäggig gubbe?.....) smet gubben genom dörren, pekande på en lunta papper, innehållande ouppfyllda löften och besvikna förhoppningar, samt en massa räkningar, som människosläktet lagt inför det gamla årets fötter, sägande till den förbluffade, storögde pilten: 'Se där äro en massa papper för dig att klarera; — jag har att knalla iväg'!!

Och innan 1920 ens hunnit göra en invändning gentemot detta generösa arv, hade gubben försvunnit, och pilten stod där och trampade i pappersluntan. Vad han i detta storslagna, högtidliga ögonblick tänkte på, är ej gott att säga. Det lilla ansiktet blev kärvt och gammalklokt i en snarvändning, något onaturligt barsk lyste fram ur ögonen, — om det var hat mot mänskligheten för dess evinnerliga anspråksfullhet och fordran, eller hat gentemot den försvunne för hans efterlämnade, oklarerade affärer, är svårt att säga. Jag undrar emellertid, om ej det första han tänkte var en arg, halvkvävd svordom över gubbens oförsynthet, liksom om han ej skulle få många bördor ändå att bära!!.....

Som ett outgrundligt orakel står emellertid det nya året inför världens skilda folk, vilka frågande och spörjande, bävande och förhoppningsfulla, lägga sina mångfaldiga bekymmer inför honom. Det stora blodbadet, människoslaktandet, är ju slut och nationernas självbestämmelserätt, demokratiens fullständiga säkerställande, militarismens totala avskaffande och världsfredens betryggande, samt världsfolkens jämlikhet, ras och färg oavsett, — detta måste ju anses som part av en verklig demokrati och civilisation?! — skulle ju följaktligen anses vara uppfylld. 1919 års diplomater och statsmän ha emellertid vägrat att uppfylla dessa löften, — de små nationerna i Europa ha förvägrats självbestämmelse, t. o. m. England har ignorerat sina koloniers begäran om självbestämmelse i samma utsträckning som t. ex. Canada (vi veta ju huru Indiens begäran villfors!), — krig har ingalunda upphört, Europas oroliga hörn har varit så oroligt som någonsin, de allierade ha genom direkt krigföring, och medelst en omänsklig, om humanistiska känslor föga vittnande blockad, varigenom hundratusenden oskyldiga kvinnor och barn drivits mot svältdöden och en nations industri förlamats och rekonstruktion omöjliggjorts, sökt kväva Rysslands nyfödda nation och regering. —

Militarismen, vars krossande kriget tog som sin förnämsta uppgift har förstärkts; nationalhatet mot inbillade fiender — främmande nationer — brinner intensivare än förr; — fransmännen gå så långt i hämndbegär och hat att tyskarna, som nu så grundligt måste böja nacke, en gång i världen måste av hat vända sig mot sina grannar i söder, med vilka konsekvenser torde en blick på historien i det förflutna påvisa.

Och så är det i det oändliga.

Folkens förtvivlan är större än före kriget, på grund av, att de samlade statsmännen, som skulle avgöra världens framtid, sveko sina löften, sveko sina ideal och sveko den sak för vilken miljoner blött och dött. Därför är det, som världens folk med förtvivlan blickar upptill det nya året, bedjande. Det är att hoppas att det nya året slår dövörat till för alla autokratiska och imperialistiska psalmer i högtonig skala till förmån för betryggandet av ett samhällssystem, som för århundraden varit föråldrat, och som tillåter och uppmuntrar sådana missförhållanden som de vilka existera i samhället. Det är en ny röst, som stiger ur folkens djup, en röst, som fordrar att världens herrar skola lyssna, och det är fara värt, att om dessa röster med våld kvävas och dessa nydaningskrafter tvingas att domna, resultatet blir det motsatta, och den samhällsomgestaltning, som det bestående samhällets stöttepinnar och makthavare trukta och söka omintetgöra, torde i så fall snarare påskyndas.

Om emellertid de principer, som ligga till grund för all sann demokrati, även i praktiken följas och godkännas, skall denna omgestaltning — revolution som de mörkrädda kalla den, då det gäller att skrämma folket — omärkligen och i helt naturliga utvecklingsskeden försiggå, utan vare sig våld eleir tyranni. Och det är för uppnåendet av detta, som miljoner människor med hopp blicka det nya året tillmötes.....

Även S.C.T. går ett nytt år tillmötes — i helt ny färg och nyare kläder. En betydlig ganska märkbar förändring har den gamla hederstidningen undergått, **om till det bättre eller det sämre, låter jag vara osagt. Det är ju egentligen en smaksak, och därom lönar det ju ej att tvista. Den så förkättrade** redaktör Brown såg sig föranlåten lämna fältet och söka sig ett annat arbetsfält, där han trodde sig mera fri och obunden kunna förkunna sina läror. **Och nog så förståndigt torde det vara, om han lyckas.** Med honom tycks en del av S.C.T:s gamla medarbetarestab ha försvunnit, och den nya dröjer. Jag är övertygad om att en stor del av tidningens läsekrets **med saknad** tittar efter de bekanta namnen, medan en annan del med förtjusning sett, att de farliga, **radikala,** rent av revolutionära åsikterna gett vika för en politik och anda, som är **så** genomgående sansad och tolerant, **att** den kan (torde kunna) tillgodose och fylla **alla** (olika) klassers **alla** (olika) krav och intressen och (även) ge rättvisa åt **alla** (olika) åsikter och synpunkter. Jag är ävenså övertygad om, att denna grupp hjärtligen lyckönskar S. C. T:s nye redaktör för att han så grundligt lyckats rensa S.C.T:s spalter från allt "onödigt käbbel", "bygräl", "personliga anfall", att dess innehåll kan sägas vara **enbart av** (av relativt) god beskaffenhet, **d. v. s. från en trettioårig, väl beprövad penna.**

Jag nämnde att den gamla medarbetarestaben försvunnit. Jag råkade händelsevis tillhöra denna grupp, jag brukade ibland trötta läsekretsen med långa poem, som hade det felet med sig, att de tvingade läsarna att "tänka," om de skulle njuta av innehållet. Jag skälldes t. o. m. som "skald" för att sedermera från samma håll bli nedskälld för allt annat uselt. — Jag har emellertid funnit ut, att skaldens mål är — fattiggraven, som Banér sa' i ett brev till mig en gång, därför har jag slutat häspla ur mig vers för — S. C. T:s läsekrets. Publiken vill ha något lättsmält, något som halkar ned lätt och som man inte behöver anstränga sin hjärna för att förstå, — något som man ej heller behöver anstränga sin hjärna för att — åstadkomma. Ingenting ligger därför närmare tillhands än sådana här kåserande epistlar.

—"Glöm ej Canada-Tidningen", sade denna tidnings präktiga manager, då jag sist var i Winnipeg, och han hjärtligen tog avsked av mig. Som jag känner mig ha vissa moraliska skyldigheter gentemot S.C.T., föll det mig just in, att jag tillfälligtvis kunde sända S.C.T. ett och annat bidrag under det kommande året.

Se så, se så, — bli inte förskräckta, jag skall inte plåga er med tunglästa, obegripliga poem, — jag skall även akta mig för — rödfärgen. De "röda" åsikterna tyckas ha samma verkan på **den sansade** (en del av) publiken, som den röda duken har på argsinta oxar, de irritera och uppreta.....

Men det händer ju ibland, att man får vissa intryck av vad man hör och ser och läser om o. s. v. och att man får just ge uttryck åt dessa intryck och helst — i tryck. 'För att tillfredsställa detta lystmäte, samtidigt som jag uppfyller denna tidnings managers och — jag hoppas redaktörs önskan, samt ge läsekretsen lite lättare läsning strax efter maten, så kan jag ju nedteckna dessa intryck — tillfälligtvis, **d. v. s. ibland, — då jag vill låta hjärnan vila.....**

Det är så mycket att reflektera över. Världen är ju stor — och Winnipegs svenskstad ändå större. Vi ha ju snart halvtjoget fullt av tidningar och tidskrifter, och "röster" röra på sig ibland liksom i yrsel, så ämnen för betraktelser fattas nog ej. Världspolitiken är ju visserligen det viktigaste den dag som idag är, om man skulle tala förståndigt och med samhällsansvar, men det är bara tråkigt att tala om allvarliga saker, så vi låta bli. Jag beder emellertid om ursäkt, i händelse jag skulle falla ur rollen och röra vid — opopulära och farliga sanningar. Det är så lätt att glömma sig. Men även i så fall, bereder nog vår tolerante red. rum för mina opus, ty han har förklarat sig villig "stå för hela sanningen." —

Med dessa ord, säger ja gett "gott nytt år!" till nya såväl som gamla vänner och — ovänner.

"Vi träffas igen, om Gud lever och jag vill," sa' gubben.

PRISVÄRD HJÄLPSAMHET.

Enligt vad Der Neue Tag uppger öppnades den 10 februari, tack vare den av den svenska beskickningen i Wien igångsatta bespisningsverksamheten, 48 matserveringsställen för ungdom i alla delar av staden. På dessa matserveringsställen erhålla 15,000 ynglingar och flickor mellan 14 och 18 år två måltider om dagen.

Den svenska hjälpkommittén har tills dato lyckats hopsamla mer än 300,000,000 österrikiska kronor för Wien. De till Tunkünstlerorchester hörande musikerna ha från Sverige erhållit 953,000 österrikiska kronor, och till nödlidande professorer ha 55,000 kronor överlämnats. Även andra korporationer ha ihågkommits med penningar och livsmedel.

Varje flaska

— uppfyller det löfte, som berör yttersta gränsen av uppfriskande.
Avkylande, behagligt och hälsosamt. Bevisat genom åratal av populär uppskattning.
Begär det äkta genom fulla namnet
— tillnamn uppmuntra substitut.

THE COCA-COLA CO.
WINNIPEG, MAN.
Made in Canada
Order a case from your dealer.

Drink
Coca-Cola
in bottles

DEN GAMLA, BERÖMDA LÄKAREANSTALTEN,

N. ROSENBERG CO.,

Dr. T. W. DEACHMAN, Med. Sup't.
BEHANDLAR MED STOR FRAMGÅNG

Privata och nervösa sjukdomar,

förorsakade af ungdoms-dårskaper, **onaturliga vanor,** med alla deras förfärliga följder, såsom **förslappning, förlust af lifskraft, opasslighet för affärslifvet, njur- och blås sjukdomar, svag rygg** o. s. v., behandlas snabbt, omsorgsfullt, billigt och i **djupaste hemlighet** med säkra och pålitliga **mediciner.**

"LIFVETS HEMLIGHETER"

en af oss utgifven bok på 48 sidor, omhandlande **lifvets hemligheter, äktenskapet, många slags sjukdomar, deras följder o. s. v.; den borde läsas af hvarje ung man. Sändes fritt i försegladt omslag till hvar och en som på ett postkort eller i bref insänder sin adress till**

N. ROSENBERG CO., 117 N. Dearborn St., Rooms 209-210, Chicago, Ill.

Hudar — Pälsverk — Ull

Om ni önskar snabb betalning för och största förtjänsten på edra pälsverk, hudar, ull etc., skeppa dem till

Frank Massin

Efterskrif priser och fraktsedlar.

BRANDON, - -

Svensk pedagog i Yale.

Till biträdande professor i skandinaviska språk vid Yaleuniversitetet har i dagarna utnämnts vår landsman Adolf Benson. Den nyutnämnde professorn är född i Skåne och kom som barn hit över till landet. Under stora försakelser och än mera energi arbetade sig B. igenom skolorna och blev en dag för sex år tillbaka såsom fil. dr., lärare i tyska språket vid det berömda universitetet, där han nu blivit professor. Under kriget avtog emellertid intresset för nämnda språk. Dr. Benson hade emellertid sedan flera år målmedvetet arbetat på det svenska och övriga skandinaviska språkens införande och lyckades i fjol få sin önskan och vilja fram så till vida som han då fick börja undervisa i dessa dock ej inom schemat ännu fullt erkända ämnen. Han hade två, säger två lärjungar. Senaste terminen har han haft fyra lärjungar, tre svenskar och en danska. Och nu, har arbetet krönts med den framgång att man redan kan börja hoppas på att i en ej allt för avlägsen framtid få se en skandinavisk "chair" upprättad i Yale universitet.

DR. R. L. HURST

Medlem av Royal College of Surgeons, England. Licentiat av Royal College of Physicians, London. Specialist: Bröst, näsa och kvinnosjukdomar.
Kontor: 305 Kennedy Bldg., Portage Ave mitt emot Eatons. Telefon Main 814
Kontorstid: 9—5 och 7—9
Bostadstelefon: Garry 1175
Tel St. John 1817 — Allt i den elektriska branschen

G. H. McKAGUE and SONS

Berättigade balsamerare och begravningsentreprenörer.

Den bästa automobilstation i staden.

Om ni behöver våra tjänster telefonera 4879 — dag eller natt. Eller tillskriv oss.

236 3rd Ave., South
Saskatoon, Sask.